

РЕШЕНИЕ

№ 128

гр. Перник, 09.08.2013 година

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, в публично съдебно заседание проведено на единадесети юли две хиляди и тринадесета година в състав:

СЪДИЯ: Емилия И.

при секретаря А.М., като разгледа докладваното от съдията адм. дело №143 по описа за 2013 г. на Административен съд – Перник, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 от АПК във връзка с чл.215 от ЗУТ.

Производството е образувано по повод **жалба на И.С.Т.,*****, срещу заповед №414/25.03.2013 г. на Кмета на Община Перник, с която е наредено да бъде премахнат строеж: „Основи на сграда, намиращ се в ПИ 013260 по КВС на с.Кладница, м.Селото“. В жалбата се твърди, че административният акт е незаконосъобразен и издаден при съществени процесуални нарушения и нарушения на материалния закон. Действителното положение в имота не отговаря на констатациите отразени в актовете на администрацията. Не е ясно според жалбоподателя защо „събрани на едно място камъни са квалифицирани като основа за построяване на масивна жилищна сграда“, без той да има намерение да строи такава. Не започвано строителство в имота, поради което и не е налице извършване на строеж без строителни книжа.

Въз основа на изложени в жалбата подробни аргументи се иска отмяна на обжалваната заповед за премахване на незаконен строеж.

Претендира се присъждане на разноски.

Ответникът по жалбата – Кметът на Община Перник, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата. Намира, че обектът по отношение на който е издадена процесната заповед е строеж по смисъла на §5, т.38 от ПРЗ на ЗУТ и е определен като незаконен, тъй като за него няма издадени строителни книжа. В този смисъл прави искане да бъде оставен в сила обжалвания административен акт и да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в полза на Община Перник.

Административен съд - Перник, след преценка на събраните по делото доказателства, становищата на страните и проверка на оспорвания административен акт на всички основания по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Производството пред административния орган е започнало по повод писмо с вх.№12/слу-7090 от 29.09.2012 г. на Началник РО „НСК“-Перник при РДНСК-ЮЗР, с което е възложено на Кмета на Община Перник да извърши проверка в ПИ 013260 по КВС на с.Кладница, м.“Селото“.

Проверката е извършена според мотивите на атакуваната заповед на 09.10.2012 г. от служители на Община Перник. На 28.11.2012 г. е съставен констативен акт №1-12/слу-7090 и при липса на възражения срещу него е издадена заповед за спиране на строителството №1989/07.12.2012 г. от Кмета на Община Перник.

На 12.02.2013 г. е извършена нова проверка от служителите на Община Перник в имота на жалбоподателя и е констатирано, че заповед №1989 от 07.12.2013 г. не е

изпълнена. Съставен е нов констативен акт по реда на чл.225а, ал.1 от ЗУТ и е започнала процедура по премахване на незаконния строеж.

При така очертаната фактическа обстановка се налагат следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл. 215, ал. 4 ЗУТ, от легитимирано лице, адресат на заповедта за премахване, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна по следните съображения:

Оспорената заповед е издадена на основание чл. 225, ал. 2, т. 2 от ЗУТ във връзка с чл.225а, ал.1 от ЗУТ, според които, Кметът на общината или упълномощено от него длъжностно лице, издава заповед за премахване на незаконни строежи от четвърта до шеста категория, когато строежът се извършва в несъответствие с предвижданията на действащия подробен устройствен план и без одобрени инвестиционни проекти и/или без разрешение за строеж.

В заповедта ясно са обективирани изискуемите за акта реквизити, с оглед на което, по аргумент от чл. 146, т. 2 във вр. с чл. 59, ал. 1 и ал. 2 от АПК, във вр. с чл. 225 от ЗУТ, при издаване на обжалваната заповед е спазена установената форма. Относно съответствието ѝ с административнопроизводствените правила съдът намира, че не са налице съществени нарушения на същите. Жалбоподателят е присъствал при съставяне на констативният акт на 28.11.2012 г. и е получил копие от него. Административният орган е издал акта си, след като е изяснил всички релевантни за случая факти, многократно е извършвал проверки на имота и е изпълнил задължението си по чл. 36 от АПК. Спазена е процедурата, по чл. 225 от ЗУТ - заповедта е издадена въз основа на констативен акт, съставен от длъжностни лица от Община Перник; актът е връчен не е постъпилото възражение, поради което в атакуваната заповед са изложени мотивите само на администрацията и установеното от нейните служители.

Относно съответствието на административния акт с материалноправните разпоредби:

Нормативноустановените предпоставки за постановяване на заповед за премахване по чл. 225, ал. 1 от ЗУТ са: наличие на извършен незаконен строеж по смисъла на някоя от хипотезите, посочени в ал. 2 на същата разпоредба, който строеж да не е със статут на търпим строеж /§ 16 от ПР на ЗУТ/, както и въпросният незаконен строеж да не е узаконен.

Дефиницията на понятието "строеж" - § 5, т. 38 от ДР на ЗУТ, разгледана през призмата на правилата и нормативите въобще за застрояване, уредени в ЗУТ, сочи, че строеж е изпълнение на строително-монтажни работи, водещи до трайно и съществено изменение на същността и характеристиките на имота /земя или сграда/ с или без промяна в начина на ползването на имота, разглеждан отново като поземлен имот или сграда.

В хода на съдебното производство е изслушана СТЕ, приета по делото неоспорена от страните. От заключението на вещото лице и неговото изслушване в проведеното открито съдебно заседание се установи, че в имота собственост на жалбоподателя има излята бетонна плоча с размери 7.30/7.50 м и височина 0.30 до 0.50 м. В края на плочата има тънки железни. Експерта не дава категоричен отговор на въпроса какво е тяхното предназначение.

Съотнесена към останалите доказателства по делото експертизата не установява обстоятелства различни от тези които са констатирани и от проверяващите органи. Не съответстват на фактите по делото твърдения изложени в жалбата, че на място в имота са събрани камъни, за да бъде поставен фургон. Съдът приема, че с оглед на функционалното предназначение на процесния обект и неговата техническа характеристика, както и начина му на изпълнение не може да бъде възприет като струпване на находящите се в имота камъни, а е налице строително-монтажна работа,

която макар и с неясно предназначение представлява строеж по смисъла на §5, т.38 от ЗУТ. Налице е бетонна плоча с конкретно посочени размери, която не е част от естественото състояние на имота и без значение дали е квалифицирана като основи за масивна жилищна сграда или бетонен фундамент същата представлява строителство, което е извършено без необходимите разрешения и книжа. Липсата на такива предполага наличие на хипотезата на чл.225, ал.2, т.2 от ЗУТ, както е посочил и административният орган, поради което издадената на това основание заповед е законосъобразна.

По така изложените съображения, оплакванията в жалбата се явяват неоснователни, а атакуваната заповед като обоснована и законосъобразна следва да бъде потвърдена.

С оглед изхода на делото, в тежест на жалбоподателя са и направените разноси от административния орган, представляващи юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лева, определени по чл. 8 и чл. 7, ал. 1 т. 4 от Наредба № 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. 2-ро от АПК
Административен съд – Перник

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на **И.С.Т.,*****, срещу заповед №414/25.03.2013 г. на Кмета на Община Перник, с която е наредено да бъде премахнат строеж: „Основи на сграда, намиращ се в ПИ 013260 по КВС на с.Кладница, м.Селото“.

ОСЪЖДА И.С.Т.,***, да заплати на Община Перник сумата от 150 (сто и петдесет) лева, разноси по делото.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ:/п/